

خاصیت مخلوقات به جهت محدودیت آنها است که مربوط به خودشان است

شماره پرسش: ۸۵۴۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۲/۲۱ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام علیکم. استاد بنده بحث حرکت جوهری و برهان صدیقین را دنبال کردم و با مباحث مراتب و تشکیک و ... آشنا هستم. یک سوال برای من بوجود آمده. و آن اینکه لامپ منبع نور است و آن چیزی که صادر میکند چیزی جز نور نیست و تمام صادرات آن از یک جنس است. حال شما فکر کنید یک لامپ در حال صادر کردن است ابتدا نورهای غلیظ صادر میشوند و بعد نورهای رقیق و همانطور مراتب تشکیکی. حال فکر کنید مرتبه نازله ی صادره ی لامپ چیزی است که از جنس نور نیست. مثلاً فکر کنید رطوبت. خب مگر تا مرتبه ای که لامپ فقط نور صادر میکرد جای سوال پیش نمی آید و اگر گفته شود از لامپ چیزی به اسم رطوبت صادر شده است تعجب انگیز است. حال با این فرض میگوییم عالم لاهوت و جبروت و ملکوت از جنس مجرد هستند و چون خداوند خودش مجرد است وحدت وجود صدق میکند و میتوان گفت که عوالم مافوق ماده تجلی حضرت احدیت هستند و در عالم ماده هم نفوس عالم را میتوان گفت که تجلی حضرت احدیت هستند ولی اشیا و اجرامی مثل سنگ و چوب و درخت و بدن انسان چگونه میتواند تجلی حضرت باشد. درست است که نفس انسان حی است به حی خدا و... از این مثالهای. اما مشکل بنده سر جرم عالم ماده است که هرچی فکر میکنم نمیتوانم مسأله را حل کنم. فقط بگوئید جرم عالم ماده مثل سنگ و... چگونه میتواند از حضرت احدیت صادر شده باشد در حالیکه ماهیت یکی مجرد است و فاقد زمان و مکان و ماهیت دیگری ماده است و محدود. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در بحث برهان صدیقین روشن شده وقتی «وجود» نازل شود به جهت نازله بودنش خاصیت‌هایی مثل شوری یا تری را به خود می‌گیرد هرچند از جهت وجودی به خدا مرتبط است بدون آن که محدودیت‌هایی مثل شوری یا تری یا سنگ بودن به خدا مرتبط باشد زیرا خاصیت مخلوقات به جهت محدودیت آنها است که مربوط به خودشان است. موفق باشید